

Messu

Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa
Tuomiosunnuntai, 26.11.2023

Pyhän aihe	Kristus, kaikkeuden Herra
Liturginen väri	Vihreä
Alttarikynttilöitä	2 alttarikynttilää
Päivän Psalmi	Psalmi 143:1–10
Vanhan Testamentin teksti	Daniel 12:1–3
Epistolateksti	Ilmestyskirja 20:11–21:1
Evankeliumi	Matteus 25:31–46

Virret

Alkuvirsi	155
Kiitosvirsi	126
Saarnavirsi / päivän virsi	810
Uhrivirsi	157
Ehtoollisvirret	221, 749
Päätösvirsi	897

Kollehtarukous:

Herra, pyhä Jumala. Hallitse meidän sydämemme ja ajatuksemme niin Sinun Pyhällä Hengelläsi, että me aina loppuamme ja Sinun vanhurskasta tuomiotasi ajattelisimme, ja siten tulisimme herätetyksi elämään jumalisesti tämä muukalaisuutemme aika. Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme tähden. Amen.

Saarnateksti: Matteus 25:31–46

Saarnan nimi: Kristus puolestamme

Johdanto

Oikea kristillinen usko tunnustaa, että Kristus tulee tuomiolle aikojen lopulla. Luterilaisen opin ja uskon tunnustuskirjat kirjoittavat: *"Edelleen seurakuntamme opettavat, että Kristus on aikojen täytyessä ilmestyvä tuomiolle ja herättävä kaikki kuolleet; hurskaille ja valituille Hän antaa iankaikkisen elämän ja pysyvän ilon, mutta jumalattomat ihmiset ja perkeleet Hän tuomitsee ikuisen piinaan."* (Augsburgin tunnustus, artikla 17) Sanoohan Jumalan sana: **"Samoin kuin ihmisille on määrätty, että heidän on kerran kuoleminen, mutta sen jälkeen tulee tuomio."** (Heprealaiskirje 9:27)

Kun pyhä Raamattu puhuu siitä, miten Kaikkivaltias Jumala tuomitsee maailman, se puhuu siitä kahdessa merkityksessä:

- Ensimmäinen tuomio, jonka Jumala toteuttaa on erityinen, osittainen, ajallinen ja salainen.** Se tarkoittaa Jumalan tuomioita tämän elämän aikana ja kuolemassa. Tämä koskee sekä jumalasia että jumalattomia, mutta eri tavoin. Apostoli sanoo: **"Muutamien ihmisten synnit ovat ilmeiset ja joutuvat ennen tuomittaviksi, toisten taas seuraavat jäljestäpäin; samoin**

myös hyvät teot ovat ilmeiset, eivätkä nekään, jotka eivät ole ilmeisiä, voi salassa pysyä.” (1. Timoteuskirje 5:23–24) Jumala puolustaa tämän elämän ajan jumalisia kaikkia saatanan hyökkäyksiä vastaan, kasvattaa ja kurittaa rakkaita lapsiaan ja pelastaa heidät viimein kaikesta pahasta ja vie heidän sielunsa Taivaaseen. Mutta Jumala vihassaan rankaisee jumalattomia, vastustaa heidän kavalia juoniaan ja heittää heidän sielunsa helvettiin, kun sielu erkaneeruumiista. Tämä ensimmäinen, erityinen, ajallinen, osittainen ja salainen tuomio perustuu tähän Jumalan Sanaan: **”Sillä Hänen (Jumalan) silmänsä valvovat ihmisen teitä, ja Hän näkee kaikki Hänen askeleensa.”** (Job 34:21)

- ii. **Toinen Jumalan tuomio on universaalinen, kaikkia koskeva, totaalinen, lopullinen, iankaikkinen ja julkinen.** Se alkaa viimeisenä päivänä, kun Kristus on tullut julkisesti ja kaikkien nähtävällä tavalla takaisin ja kuolleet herätetään. Tämä tarkoittaa varsinaisesti viimeistä tuomiota. Tämä tuomio on julkinen, lopullinen ja kaikkia ihmisiä koskeva. Tässä tuomiossa perusteella ihmiskunta jaetaan kahteen joukkoon: lampaisiin ja vuohiin. Lampaat pääsevät Taivaan kirkkauteen, koska heillä on pukunaan vieras vanhurskaus, Kristuksen ansio. Vuohet tuomitaan iankaikkiseen rangaistukseen, helvetin tuleen, koska heiltä puuttuu Jumalalle kelpaaminen, Kristuksen lahjavanhurskaus, sillä he ovat ajallisen elämänsä ajan torjuneet Kristuksen veriuhriin syntiensä sovittamiseksi eivätkä siis ole ottaneet vastaan rakkautta totuuteen (2. Tessalonikalaiskirje 2:10-11) ja ovat palvelleet epäjumalia, sielunvihollisen saatanan valtakunnassa. (Apostolien Teot 26: 18)

1. Viimeisen tuomion vääjämättömyys (Matteus 25:31)

Evankeliumi puhuu suoraan, varmuudella, ylevästi ja samalla koruttomasti: **”Mutta kun Ihmisen Poika tulee kirkkaudessaan ja kaikki enkelit Hänen kanssaan, silloin Hän istuu kirkkautensa valtaistuimelle. Ja Hänen eteensä kootaan kaikki kansat, ja Hän erottaa toiset toisista, niin kuin paimen erottaa lampaat vuohista. Ja Hän asettaa lampaat oikealle puolelleen, mutta vuohet vasemmalle.”** (Matteus 25:31–33) Pyhä Raamattu kirjoittaa ”kun se tapahtuu”, mutta ei ”jos se tapahtuu”. **”Jokainen Jumalan Sana on taattu, Hän on niiden kilpi, jotka Häneen turvaavat”** (Sananlaskut 30:5) ja **”Kaikki liha on kuin ruoho, kaikki sen kauneus kuin ruohon kukkanen; ruoho kuivuu ja kukkanen varisee, mutta Herran Sana pysyy iankaikkisesti.”** (1. Pietarin kirje 1:24–25)

Ystävä, tämä Sana on myös sinulle vakaa ja varma. Kaikki muut asiat tässä elämässä ovat epävarmoja ja katoavia, mutta Raamattu, Jumalan pyhä Sana kestää. Herramme Jeesus sanoo: **”Taivas ja maa katoavat, mutta Minun Sanani eivät katoa.”** (Luukas 21:33)

Vaikka Jumalan Sana on ainoa asia tässä elämässä, joka kestää, ja vaikka pyhä Raamattu on ilmoittanut jokaiselle sukupolvelle, että Kristus on aikojen täytyessä ilmestyvä tuomiolle ja herättävä kaikki kuolleet, silti niin moni ihminen ympärillämme välttelee kuolemasta puhumista ja torjuu puhumisen Jumalan tuomiosta. Sen sijaan ihmiset voivattelevat maailman pahuutta, joka kuitenkin on juuri ihmisessä asuvan perisynnin aikaansaannosta. Viimeisen tuomion vääjämättömyyden tulee vaikuttaa meissä – kaikissa ihmisissä – sen, että näemme jokaisen elämämme päivän Jumalan lahjana ja Jumalan antamana aikana valmistautua tehdäksemme tili elämästämme Jumalalle: **”Mutta meidän on tehtävä tili Hänelle, joka on valmis tuomitsemaan eläviä ja kuolleita.”** (1. Pietari 4:5) Tämä tilinteon hetkeen valmistautuminen ei ole ajallisen elämän kieltämistä, synkkyudessa elämistä, vaan toivorikasta kilvoittelua Elävän Jumalan ystävänä, Kristuksen sovintoverellä lunastettuna ihmisenä. Se on jatkuvaa Jumalan armon aarteiden nauttimista, löytämistä ja niistä iloitsemista, niin murheen ja vaivan, kuin myös ilon ja kiitollisuuden keskellä.

2. Vanhurskaat vastaavat (Matteus 25:37)

Kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: **”Tulkaa, Minun Isäni siunatut, ja omistakaa se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti. Sillä Minun oli nälkä, ja te annoitte Minulle syödä; Minun oli jano, ja te annoitte Minulle juoda; Minä olin outo, ja te otitte Minut huoneeseenne; Minä olin alaston, ja te vaatetitte Minut; Minä sairastin, ja te kävitte Minua katsomassa; Minä olin vankeudessa, ja te tulitte Minun tyköni.”** (Matteus 25:34–35) Hänen oikealla puolellaan olevat lampaat, Kristuksessa lunastetut, vastaavat: **”Herra, milloin me näimme Sinut nälkäisenä ja ruokimme Sinua, tai janoisena ja annoimme Sinun juoda? Ja milloin me näimme Sinut outona ja otimme Sinut huoneeseemme, tai alastonna ja vaatetimme Sinut? Ja milloin me näimme Sinun sairastavan tai olevan vankeudessa ja tulimme Sinun tykösi?”** (Matteus 25:37–40)

Vanhurskaat vastasivat kysymällä, milloin teimme kaiken tämän? He eivät itse tietäneet tehneensä kaikkia näitä Jumalalle otollisia tekoja. Syy tähän on seuraava: he olivat vanhurskaita, siis heidän hyväkseen oli luettu Kristuksen vanhurskaus, koska he olivat uskoneet Jumalan Pojan lähteneen Isän tyköä heidän syntiensä sovitukseksi. Heissä oli tapahtunut tämä: Jumala vanhurskauttaa jumalattoman. He olivat kastetut ja olivat kasteessa siirretyt saatanan valtakunnasta Jumalan valtakuntaan (Apostolien Teot 26:18), heidän nimensä oli kirjoitettu elämän kirjaan Jeesuksen veriansiolla. Vanhurskaat olivat ensin ajallisen elämän aikana puettut lahjavanhurskaudella, heidän hyväkseen oli luettu vieras – Jumalan Pojan ansio, ja he olivat pysyneet tässä uskossa, ja vaikka olivat päivittäin langenneet syntiin ajatuksin, sanoin ja töin, he olivat pysyneet Kristuksen hyvien lahjojen äärellä. Nyt ruumiin ylösnousemuksen viimeisellä tuomiolla heidät havaitaan omistava vanhurskauden vaatteen ja he ovat vanhurskaita.

Me emme tässä ajallisessa elämässämme näe Kristuksen lahjavanhurskautta yllämme; me näemme itsessämme vain synnin ja turmion, mutta me uskomme (emme omasta voimastamme vaan Kristuksen alkaman ja täyttämän uskon vaikutuksesta) evankeliumin Jeesuksesta Kristuksesta ja siksi saamme, mitä evankeliumi lupaa ja meidän hyväksemme luetaan Kristuksen vanhurskaus. Elämän Puussa Jeesuksessa eläminen ei voi olla vaikuttamatta puun rungon mukaisia hedelmiä. Eihän puun oksa voi yksinään tuottaa hedelmää, vaan se tarvitsee puun rungon, Elämän Puun, Jeesuksen, elämän virtaa tuottaakseen hedelmää. Siksi Jeesus vastaa: **”Totisesti Minä sanon teille: kaikki, mitä olette tehneet yhdelle näistä Minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet Minulle.”** (Matteus 25:40) Hän tahtoo sanoa: ne hyvät teot, mitä te teitte, olivat Minun vaikuttamiani, ja vaikkakin ne olivat puutteellisia, olette uskonne perusteella luetut vanhurskaiksi ja teidän nimenne on kirjoitettu Elämän Kirjaan Minun vereni ansiolla, ja siksi lahjoittamani kaste ja usko tekevät niistä Minun tekojani.

3. Muut eli jumalattomat vastaavat (Matteus 25:44)

Mitä Herramme sanoo jumalattomista? Te ette kantaneet hedelmää, sillä te ette uskoneet Minuun ja siksi ette olleet Elämän Puussa Kristuksessa. Sen vuoksi, elämänne ei tuottanut mitään Jumalalle otollista hedelmää. Menkää pois iankaikkiseen rangaistukseen!

4. Sillä kaikki meidän tekomme olet Sinä tehnyt (Jesaja 26:12)

Profeetta Jesaja tiesi kirjoittaa Pyhän Hengen vaikutuksesta lampaiden, eli Kristuksessa lunastettujen sanat, joita he elämänsä aikana olivat toistaneet: **”Herra, Sinä saatat meille rauhan, sillä myös kaikki meidän tekomme olet Sinä tehnyt.”** (Jesaja 26:12) **”Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta.”** (Roomalaiskirje 5:1) Totisesti Sinä Herra Jeesus olet myös kaikki meidän tekomme tehnyt! Aamen.

Harri Lammi, pastori, V.D.M.

Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa